

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1932 kl. 4 e. m.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande sammansatt stats- och första lagutskotts utlåtande nr 4 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 juni 1925 (nr 172) med vissa bestämmelser angående befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön och pension m. m. dels ock en i ämnet väckt motion.

I utlåtande nr 4 i anledning av förenämnda proposition, nr 180, jämte en i ämnet väckt motion hemställde utskottet, dels att riksdagen, under förklarande att Kungl. Maj:ts förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, måtte för sin del antaga här nedan intagna förslag till förordning dels ock att riksdagen, i anledning av motionen, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om ytterligare utredning av frågan om befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön vid avstängning från eller försättande ur tjänstgöring ävensom för riksdagen framlägga de förslag, var till utredningen kunde föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag ha kamrarna, vilka i övrigt sammanstämmande bifallit utskottets hemställan, stannat i olika beslut med avseende å 1 § 3 mom. i förordningen, i det att första kammaren även härutinnan bifallit utskottets hemställan, medan andra kammaren antagit den — här nedan intagna — lydelse av detta moment, som föreslagits i propositionen.

Med anledning av vad sålunda förekommit har utskottet förehaft frågan om sammanjämkning av den skiljaktighet, som alltså föreligger mellan kamrarnas beslut. Skiljaktigheten innebär, att första kammaren velat tillerkänna endast *ordinarie* befattningshavare vid polisväsendet rätt till hälften av löneförmånerna vid sjukdom, som icke föranletts av skada i tjänsten, medan enligt andra kammarens beslut även *icke-ordinarie* befattningshavare tillerkännes sådan rätt, dock icke såsom för de *ordinarie* med begränsning endast »intill dess skyldighet för befattningshavaren att avgå ur tjänsten inträtt» utan med begränsning dessutom till en tid av sex månader. En sammanjämkning häremel-

lan har synts utskottet lämpligen kunna ske på det sätt att sådan rätt — med berörda begränsning — ej tillerkännes alla icke-ordinarie befattningshavare utan endast sådana, som varit anställda vid polisväsendet i minst två år i följd och därmed erhållit den fastare ställning, som framgår av 2 § 3 mom. i polisreglementet för riket den 26 september 1925 (se sid. 3 i utskottets förevarande utlåtande nr 4).

Utskottet får alltså hemställa,

att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut i vad rör förslaget till förordning, måtte antaga följande

(Första kammarens beslut
= utskottet i utl. nr 4.)

(Andra kammarens beslut = propositionen.)

(Utskottets sammansättningsförslag.)

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 juni 1925 (nr 172) med vissa bestämmelser angående befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön och pension m. m.

Häri genom förordnas, att 1 § i förordningen den 6 juni 1925 med vissa bestämmelser angående befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön och pension m. m. skall erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

1. Har befattningshavare vid polisväsendet utan eget förvällande i tjänsten åsamkats skada och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra, må på grund därav intill dess skyldighet för befattningshavaren att avgå ur tjänsten inträtt någon minskning i honom tillkommande löneförmåner icke äga rum, förrän sex månader förflutit från dagen för skadans inträffande, och, för ordinarie befattningshavare, icke med mera än hälften av löneförmånerna.

2. Har befattningshavare förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, må på grund därav intill dess skyldighet för befattningshavaren att avgå ur tjänsten inträtt någon minskning i honom tillkommande löneförmåner icke äga rum, förrän sex månader förflutit från det förbudet meddelades, och, för ordinarie befattningshavare, icke med mera än hälften av löneförmånerna.

3. Har ordinarie befattningshavare av behörigen styrkt sjukdom i andra fall än som avses under 1 mom. blivit hindrad att tjänstgöra,

3. Har befattningshavare av behörigen styrkt sjukdom i andra fall än som avses under 1 mom. blivit hindrad att tjänstgöra, må, på

3. Har ordinarie befattningshavare av behörigen styrkt sjukdom i andra fall än som avses under 1 mom. blivit hindrad att tjänstgöra,

(Första kammarens beslut
= utskottet i utl. nr 4.)

(Andra kammarens be-
slut = propositionen.)

(Utskottets samman-
jämningsförslag.)

må på grund därav in-
till dess skyldighet för
befattningshavaren att
avgå ur tjänsten inträtt
av de honom tillkom-
mande löneförmånerna
avdragas högst hälften.

grund därav intill dess
skyldighet för befatt-
ningshavaren att avgå
ur tjänsten inträtt *eller*
ock, vad angår icke-or-
dinarie befattningshava-
re, hindret kvarstått i
sex månader, av de ho-
nom tillkommande löne-
förmånerna avdragas
högst hälften.

må på grund därav in-
till dess skyldighet för
befattningshavaren att
avgå ur tjänsten inträtt
av de honom tillkom-
mande löneförmånerna
avdragas högst hälften.
Vad sålunda stadgats
skall ock gälla i fråga
om sådan icke-ordinarie
befattningshavare, som
varit anställd vid polis-
väsendet i minst två år
i följd, dock endast in-
till dess hindret att
tjänstgöra kvarstått i
sex månader.

4. Har befattningshavare avstängts från eller försatts ur tjänstgöring eller tagits i häkte och hava i anledning härav löneförmåner innehållits för befattningshavaren, skall, därest han sedermera helt frikännes från den förseelse eller det brott, som varit i fråga, vad sålunda innehållits till befattningshavaren utbetalas.

5. Med befattningshavare vid polismänsväsendet avses i denna förordning befattningshavare, vilken tillsättes i den ordning, som i 11 § 1—4 mom. i lagen om polismänsväsendet i riket finnes föreskriven.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932.

Stockholm den 23 maj 1932.

På sammansatta stats- och första lagutskottets vägnar:

G. A. BJÖRKMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:
från statsutskottet:

första kammaren: herrar *C. G. Hammarskjöld, Björck och Nordborg*;
andra kammaren: herrar *Törnkvist i Karlskrona, Strindlund, Andersson i Höör*
och *Järte*;

från första lagutskottet:

första kammaren: herrar *Schlyter*, *Anderson* i Hägelåkra, *Larson* i Lerdala och *Halvarsson*;

andra kammaren: herrar *Björkman*, *Lindqvist* i Halmstad, *Hedlund* i Östersund och *Jonsson* i Risinge.

Reservation

av herrar *C. G. Hammarskjöld*, *Björck*, *Lindqvist* i Halmstad och *Strindlund*, vilka ansett att utskottet bort föreslå att andra kammaren, med frånträdande av sitt beslut i fråga om 1 § 3 mom. i förordningen, skulle biträda första kammarens beslut härutinnan.
